

»Terror-brævið«

Hvorja einastu ferð, tjóðveldis- og serstakliga fólkaflokksmenn (t. d. hatsku orskapsroður Sigfried Skaale og Knút Wang) sleppa framat mikrofonini undir figgjarlöggarviðgerðunum á tingi, leypa teir av drímd á javnaðarmenn og skuldsæta teir fyrri líkt og ólíkt, tí javnaðarflokkurin undan seinasta vali sendi eina áheitan til gomul og

sjúk. Hetta brævið ið fyrst fekk heitið »himmalbrævið«, verður nú av anti-sosialistisku andstöðuni á tingi í gloymskunnar havi. Hvussu ljóðaði so hetta »hóttandi« »terrorbrævið«? Orðarætt soleiðis:

»Tað er okkum ein gleði á hen-da hátt at hava høvi til at bera tygum eina heilsu og áheitan. Einaferð — tað er ikki so langt síðani — stóðu aldurðómur, sjúka, avlanni og forsorgarloysi hjá einkjum, faðir- og móðurloysingum og øðrum treingjandi sum dapraði skuggi og ótti í livinum. Tað var eitt hovuðsmálið hjá javnaðarflokkinum, tá ið hann kom uppí fóroyskan politikk, at fáa tint henda skugga og givið hesum stóra treingjandi parti av fólkinum ta saknaðu trygd og óttaløysi í livinum. Drúgt var stríðið og andróðurin harður. Men so kom vend i. Og miraklið hendi. Vit hava nú fingið eina forsorgarskipan, ið tryggjar teimum gomlu, avlanni og sjúku, einkjum og faðirloysingum og øðrum treingjandi pensjón ella forsorgarhjálp javnt við, hvat ið tey fáa í hinum Norðarlondunum (viðm.: hóskar ikki í dag), har ið javnaðarmenn hava havt sama sosiala bardaga og vunnid. Men livið stendur ikki í stað. Tað ber broyting við sær. Og skjótt kann tann framburður, ein hevur vunnið, gleppa einum av hondum, um vit ikki eru vakni. Men eingin vil finna javnaðarmenn sovandi á tí sosiala okinum, men altíð vakjandi, ikki bara fyrri at verja tað vunna, men eisini og serliga fyrri at okkara sosiala stóða til eina og hvorja tíð skal vera á hædd við tíðarinnar krov og ongar aftanfyrri tað besta aðrastaðni. Kortini — einsamallir orka vit ikki. Vit fara tí at loyva okkum at heita á tygum at fylkjast við javnaðarflokkinum á komandi valdegi tann 8. november. Harvið eru tygum við at verja tann livsrætt hjá teimum gomlu, sum eitt langt liv við sliti og sleipi hevur givið teimum, hjá teimum sjúku og avlanni, sum hitt hægsta boðið um rættvísi áleggur okkum at styðja, hjá einkjum, faðir- og móðurloysingum, sum vit sambært okkara kærleika til heim og børn okkara og kær fram um alt skylda at veita trygd og livilig kor, hjá øllum treingjandi, ið eingin minni enn grundlógin skrásetur rættin til livilig kor. Hava tygum ílt við at koma til valborðs og forðar sjúka ella frávera tygum, kunnu tygum greiða atkvøðu heima. Í hesum vilja javnaðarmenn fegnir hjálpa tygum, um tygum siga frá. Og so seta vit krossin fyrri javnaðarmenn á lista C. Vinarliga við bestu ynskjum fyrri framtíðina.

Javnaðarflokkurin

Sum øll siggja, er her eingin hótan móli nokrum, sum so harðliga verður framhildið av politisku mótoðummonnum javnaðarmanna.

Fólkaflokksku »einglabornum« á tingi kunnu vit minna á, at fólka

flokkurin undir krignum sendi lista runt allar Føroyar við øllum nevnið, ið funnst á hvørjum vallista í landinum, har ein skuldi siga ja ella nei til at fremja nýval — hvat tilikur listi kundi nýstast til, nýstast við ikki at ívast i.

Nýggjur HØGGUSLOKKUR

A GOYMSLU.

Pf. Bacalao

»FOLKAFLOKKSFLYNDI«

Undir figgjarlöggarviðgerðini var Knút Wang í orðgongu síni eins »finur«, og hann er vanur at vera við penni sínum Dagblaðnum.

Hin hatski málstreyturin tvør- aði ikki. Persónagstranin kendi sum vanligt einki mark — kosturin er enn ikki tómur.

Stórvegis mætari var Sigfried Skaale ikki.

Hóast tað ikki er ómakin vert, eigur Sigfried Skaale ikkiat sleppa heilt óselektur, tí vit meingja vel- arar, ið ikki sleppa til mikrofonina, hava mismik at minna hann á sjávt um hann ivaleyst fegnast vildi havt mangt og margt at kóða i

í gloymskunnar havi. Hvør minnst ikki Sigfried Skaale undir fyrstu figgjarlöggarviðgerðini hjá hesum landstýrinum, tá hann heilt gravtalu yvir javnaðar- og sambandsflokkin, og tá hann stórvegis »bedyrdi« Føroya fólki, at aðrenn 4 ár vóru farin, skuldi mangar og stórar vyirotur verða framar — tað kundi hann serstakliga lata sambandsandstöðuna vita.

Ikki lagi um hesin mikli orðakappi ikki vistu sær onnur, men enn at oysa gor og gall eftir stóruvingum, nú hann stóð politiskt nakin og ikki kundi vísa á eina einastu vyirotu, ikki á ein bókstav av meira vunnun sjálvstýri.

Ikki lagi um slíkir menn, sum siggja síni miklu vyirotu og sjálvstýrslýfti í knasi, sorlað sum leikapetti, kenna seg sum tómar skuggar frá forðums døgum, tá sjálvstýris- og fullveldisreyp vóru leikutoy, ið skapti ovfaraleiki, tá lagað var monnum at tveita við teimum sum best bar til.

Men tað er andstyggilig tala, tá slíkir menn við grímdarorðum leggast eftir politiskt væl framkomnum landsmonnum, tí eins egnu stórvegis elefantlyfti eru vörðin smákrúpið fávís.

Slíkt somir seg ikki monnum. Tá var betri at tagi ella bart út viðgingið, at fólkaflokkspolitikkur ongarstíð hevur verið annað enn stór orð, sum nú, tey í andaleypi hvorja í tí ævinliga og tóma fjalleikanum, bert sanast sum eitt veikt sús frá forðums rúsi.

Við huganum leitandi aftur til 1963, tá ið Sigfried Skaale boðaði frá avreksverkum sjálvstýrslandsstýrisins og fram aftur til 1966, kemst ikki uttanum sanleikan í teimum so ofta tiltiknu orðunum: tómar tunnir buldra mest!

Havnarnaður.

SKAL ÚTVARPIÐ KUTA BURTUR?

Vit her suðuri á landi eru púra samdir við Kjørtan Mohr um at útvarpaðar skuldu verið allar logtisingarnar; tær, ið eru so skikkar, at tær kunnu lurtaft eftir. Men skal útvarpið kuta burtur, ja so vita vit av royndum, hvat javnaðarflokkurin kann vænta sær.

Vit biðja tykkum tingmenn javnaðarflokksins aldri at ganga við til, at kuta burturúr roðnum, hvussu halda tit ein roða frá javnaðarmanni kemur at siggja út, tá t.d. Elias í Rietará ella Finnboigi hava kuta eftir teirra smakki burturúr javnaðarøðunum?

Vit ráða tí tykkum okkara parta menn í tinginum: Verið varnir við at geva útvarpsmonnum kapparnar í hendi.

Útvarpslurtari.

FOLKAFLOKKSFLYNDI

Í útvarpingini av orðaskiftinum um logtisingar figgjarlóg, reypar fólkaflokkurin sær av at hava framt sosial mál. Jú, men hví? — tí hann torir ikki annað.

Hetta er ein sera lofnað stóða Teir góðu harrar í landstýrinum munnu helst kenna seg heldur lotar av hesum, tí teir vita, at um teir ikki ganga eftir stevnu javnaðar-

Hví???

so nógv stríð, tá ið tað ikki er neyðugt.

Crede Debonair turkiskmaskinan ger arbeidi nógv lættari, skjótari og betri, og prisurin er samuligur kr. 345 Spyrjið um treytir.

RADIO-EL

tlf. 1397

manna, so vóru dagar teirra brátt taldir í landsins sessi.

Men — góðu samfelagsborgarar — Fólkafl. er framvegis fólkafl. og i somu lotu, hann kendi seg tryggan, so hevði hann beinan vegin slept læntu fjáðrum sínum.

Ti megu tit — góðu menn og kvinnur — vera varin.

Blásið fjáðrarnar av honum — so stendur fólkafl. nakin. Og hvat høvdu vit sæð? Jú, afturhald kapitalismu og sjálvstýrispropaganda. Verið tí varðin!

J.

HVAT MAN HANN HUGSA?

At sita og larta eftir tingmonnum í orðaskiftinum um figgjarlogtisinglógina, var heilt forvitnisligt at hoyra millum aðrar »uppfostingir« á Tvoroyri, Norðoyar tingmann tjóðveldisins, royna at vera millum teir fremstu at oysa sitt gor og gall yvir Dam, og so frekur var hann, at hann smæðst ikki at leggja Dam undir at vilja knasa allar framburðsmøguleikar fyrri Tvoroyri og Suðuroynna; ja, nevndi hann fyrri skaðagrip. Men hetta er av sonnum orð, ið fellur aftur á hann sjálv, tí hevur nakar ella eru nakrir skaðagrip, eru tað teir menn, sum Jóhansa politikkur styðjar bæði í kommunalum sum landspolitikki. Ti kann tað sigast, at tilíkt illsinissprong merki ur bara persónin. P. M. Dam hevur sanniliga einki at skamma seg yvir í sínum gerðum, hvørki viðvíkjandi Tvoroyri ella øðrum plássum í Føroyum, Tvørturimóti.

Og tá Jóhan oystir grummas, vildi hann bílla fólki inn, at næst Klakksvík stóð Tvoroyri næst bjarta sínum, tí har hevði hann biðt sum smádrongur. Nú er tað so, at alt ber til at siga. Men at Jóhan hevur slíði sínar barnaskógvar á Tvoroyri, er rætt, men hvat hevur hann unt Tvoroyri aftur fyrri tað góða, honum varð lagi í beinini har suðuri? Jú, tá Dam og aðrir stríddust á tingi fyrri at fáa Smirla- og tunnelmálið samtykt, leikaði hann í sum óður og fekk seg tá at skíra Tvoramenn við mannaminandi orðum, sum ikki skulu verða endurtikin her.

Jóhan! Tú og tíni megu bara víðganga, at tit vóru so illa at holdum kommir í hasum orðadráttinum, at tit vistu einki annað til ráða at taka; men ásannast má, at tit vistu tykkum sum ringar taparar.

Verið tí visir í, at enn eru ikki allar suður syftar, og at tú og tit skulu fáa av at vita.

Tvoramændur.

Viðmerkingar til orðaskiftið um figgjarlógina.

Marius Johannesen og Sigfreid Skaale segdu: at tað var nógv meira skattur at gjalda í Danmark enn í Føroyum. M. J. segði, at tað vóru 5000 kr. pr. hovið í Danmark og 2000 kr. her heima. Men M. J. gloymir eitt ógvuliga iðdandi punkt: hann sigur ikki, hvat meðalinntøkan er í Danmark og her; eg

veit, at hon er væl stórri í Danmark.

Sum domi um skatt, kann eg geva tygum eitt dømi her. Eg flutti frá København og hertil fyrri umleið einum ári síðani og bleiv so skattaður av úggjum her. Úrslitið bleiv, at eg skuldi gjalda 200.00 kr. meira pr. ratu, altsó 2000.00 kr. fyrri árið meira, av somu skattaskyldugu inntøku.

Man ventar sær meira av einum háskulastjóra, sum skuldi verið ein mentaður maður, tað somir seg ikki fyrri ein háskulastjóra at standa og ljúgva fyrri Føroya fólki. Til Kjørtan Mohr er bert at siga, at eingin maður áður hevur sagt so nógv vrov uppá ein hálvan tíma, og neyvan kemur nakar at gera honum tað eftir heldur.

Til Poul Petersen um skúlar, at danir skulu avgera hvussu okkara skúlar skulu siggja út, og hvussu dýrir teir skulu verða. Her vil eg bert siga P. P. frá, at man á internationalum pláni er komin fram til, hvussu skúlastovurnar eiga at vera til stóðar og amars onnur krov, sum verða sett til ein skúla í dag. A hesum grundarløgi er »Den blå betenkning« av 1958» gjordur, sum allar skúlar í tí danska ríkinum verða bygd eftir í dag. Men P. P. vildi kanska heldur havt, at vit skuldu havt teir gomlu skúlarnar enn, við einum stórum kolovni í einum hjørni á skúlastovnunni, hvar tey sum sátu næst fingið av nógv- ann hita, og hini ov litið. So vitt eg veit, hava fólkaflokksmenn verið við presenteraði innanfyri skúlabyggingina hesi seinastu árin. Teir hava havt ein mann, sum hevur fingið loyvi til at tekna skúlarnar, havt tilsyni við teimum og verið arbeidisformaður fyrri teim samstundi. Hettar finst vist ikki aðrastaðir, at sami maður, sum stendur fyrri arbeitinum, hevur tilsyni við tí skúlvur. Hetta hevur dýrkað arbeidið ikki so litið.

Hevur nakar ikki kunna stýrt sínum egnu sinni í orðadráttinum, so er tað júst Knút Vang og Sigfried Skaale. At K. V. sigur um Dam, at hann ikki kann taka eina serstöðu langt eftaná, er bert prógv um, at tygum sum formaður í figgjarnevndini skuldu havt syrgt fyrri, at serstöða Dams varð bók- førd á fyrra fundinum, men tá ið tygum ikki hava gjørt tað, so hevur ein og hver limur í figgjarnevndini loyvi til at gera viðmerk- ingar til tað, sum av misgávm ikki hevur verið bókført frá fyrra fundinum.

Við tókki fyrri upptøkuna.

MAS

SKULA TIT BRÚKA BIL

persónkoyring ella skúla- koyring, so snarið tlf. 3456

Alexander Dalfoss